

BETÆNKNING

afgivet af

Lovudvalget

vedrørende

EM 2015/85: Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xx 2014 om ændring af Landstingslov om ind- og udførsel af varer (Adgang til elektronisk indblik i flyselskabernes passageroplysninger samt toldkontrol ved kropsscanning)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Lovudvalget har under behandlingen senest bestået af:

Inatsisartutmedlem, Anders Olsen Siumut, formand

Inatsisartutmedlem Iddimanngiu Bianco, Inuit Ataqatigiit, næstformand

Inatsisartutmedlem Laura Tàunâjik, Siumut

Inatsisartutmedlem Múte Bourup Egede, Inuit Ataqatigiit

Inatsisartutmedlem Michael Rosing, Demokraterne

1. Lovforslagets indhold

Forslaget indebærer en styrket kontrol med ulovlig ind- og udførsel af varer m.v. på 3 områder:

Flypassagerlister

De gældende regler (§ 29 i landstingsloven om ind- og udførsel af varer) forpligter blandt andet flyselskaber til at give skatteforvaltningen de oplysninger, som er nødvendige for skatteforvaltningens ind- og udførselskontrol, herunder blandt andet oplysninger om passagerer og bagage.

I praksis modtager Skattestyrelsen dagligt lister over flypassager, som rejser fra Danmark eller udlandet til lufthavne i Grønland. Listerne modtages på mail forud for rejsens gennemførelse.

Det har imidlertid vist sig, at listerne ikke altid opdateres ved efterfølgende ændringer, og at de ikke altid indeholder alle de oplysninger, som Skattestyrelsen har behov for.

Med lovforslaget gives Skattestyrelsen derfor mulighed for at kræve oplysninger om passagererne gennem adgang til flyselskabernes booking-registre i lufthavnen. Samtidig indføres hjemmel til at tilbageholde et fly ved ankomsten, indtil Skattestyrelsen har modtaget alle relevante oplysninger.

Kropsscanning af flypassagerer

De gældende regler (§ 30, stk. 5, i landstingsloven om ind- og udførsel af varer) giver skatteforvaltningen ret til at foretage eftersyn på personer, som rejser til eller fra Grønland, som led i ind- og udførselskontrollen. Eftersynet skal ske med størst mulig hensynsfuldhed og må ikke være videregående, end de kontrolmæssige formål nødvendiggør. Eftersyn, som ikke er begrænset til den ydre påklædning, må kun foretages, når der findes rimelig grund til at antage, at vedkommende ulovligt medfører varer m.v. skjult på sin person.

Med lovforslaget indføres hjemmel til at foretage personeftersynet ved hjælp af kropsscanning, som alternativ til kropsvisitering. Eftersyn ved hjælp af kropsscanning må kun foretages med den pågældendes accept. Hvis den rejsende modsætter sig kropsscanning, må eftersynet foretages ved kropsvisitering.

Ligesom det gælder for eftersyn i form af kropsvisitering, må kropsscanning kun foretages, når der findes rimelig grund til at antage, at vedkommende ulovligt medfører varer m.v. skjult på sin person.

Kontrol med pengeforsendelser

De gældende regler (§ 30, stk. 4, i landstingsloven om ind- og udførsel af varer) forpligter personer, som rejser til eller fra Grønland, til at oplyse skatteforvaltningen herom, hvis de medbringer kontanter til en værdi af 15.000 euro eller derover.

Med lovforslaget indføres en tilsvarende pligt for personer og virksomheder m.v., som sender kontanter til en værdi af 15.000 euro eller derover fra Grønland, eller som modtager sådanne forsendelser fra et land uden for Grønland, til at oplyse Skatteforvaltningen herom.

1.2. Ændringsforslag, fremsat af Naalakkersuisut

Naalakkersuisut har til andenbehandlingen fremsat et ændringsforslag, som føjer yderligere et element til lovforslaget.

Ændringsforslaget indebærer, at skatteforvaltningen, uden selv at skulle afholde udgifterne hertil, kan stille krav til lokaler og indretning af havne- og lufthavnsanlæg til brug i

forbindelse med skatteforvaltningens kontrol med varer, som losses eller lastes, samt med passagerer, som landsættes eller tages ombord. Kravene til indretningen skal være nødvendige for kontrollens udførelse. Eksempelvis kan der gives påbud om, at der stilles et lokale med fornøden indretning til rådighed for undersøgelse af gods eller passagerer, eller om afspærring af områder, hvor der lastes og losses.

Hvis havne eller lufthavne ikke lever op til de nævnte krav, kan skatteforvaltningen nedlægge forbud mod losning og lastning af varer og mod landsætning og ombordtagning af passagerer.

Lovudvalget har bedt Naalakkersuisut om at redegøre for ændringsforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet og for det offentlige.

Naalakkersuisut har svaret, at det i udgangspunktet ikke er hensigten med forslaget, at havnene skal stille permanente lokaler til rådighed til kontrolmæssige formål alene. Hensigten er, at der stilles et lokale i umiddelbar nærhed af det sted, hvor gods eller passagerer landsættes, til rådighed på tidspunkter, hvor skatteforvaltningen finder det nødvendigt at gennemføre en kontrol. På øvrige tidspunkter kan lokalerne i almindelighed anvendes til andre formål, som havnen fastlægger.

Naalakkersuisut vurderer derfor, at udgifterne i forbindelse med at stille et lokale til rådighed for kontrolmæssige formål vil være begrænsede.

2. Høring

Det er i de almindelige lovbemærkningers afsnit 8 oplyst, at lovforslaget har været i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

KANUKOKA, Grønlands Arbejdsgiverforening, NUSUKA, S.I.K., KNAPK, KPMG Grønland, Deloitte, Grønlands Revisionskontor, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Erhverv, Råstoffer og Arbejdsmarked og hos Politimesteren i Grønland.

Lovforslaget har endvidere været offentliggjort på Naalakkersuisuts høringsportal.

Naalakkersuisut har på Lovudvalgets opfordring sendt lovforslaget og ændringsforslaget i supplerende høring hos Mittarfeqarfiit og de luftfartsselskaber, som beflyver Grønland.

Naalakkersuisoq har efterfølgende sendt udvalget et notat, hvori der er redegjort for de høringssvar, som er modtaget under den supplerende høring, samt Naalakkersuisuts bemærkninger hertil. Høringsnotatet er vedhæftet betænkningen som bilag 5.

Naalakkersuisut har til andenbehandlingen fremsat et ændringsforslag til lovforslaget. Naalakkersuisut har i et svar til udvalget oplyst, at ændringsforslaget har været sendt i hastehøring, og at der er modtaget høringssvar fra Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel, Grønlands Erhverv (tidligere Grønlands Arbejdsgiverforening), Formandens Departement, Råstofdepartementet, KNAPK og Departementet for Boliger, Byggeri og Infrastruktur.

Udvalget har noteret sig, at ændringsforslaget (for mindst 2 høringsparters vedkommende) er sendt i høring henholdsvis 23. og 24. marts med svarfrist den 25. marts kl. 12.00. Udvalget finder, at dette er en uhyre (ja, man fristes til at sige *uhyrlig*) kort høringsfrist.

Der er ikke redegjort for høringssvarene i lovbemærkningerne til ændringsforslaget, hvilket Lovudvalget finder beklageligt. Med henblik på at sikre Inatsisartut et fyldestgørende beslutningsgrundlag har udvalget derfor måttet indhente kopi af høringssvarene. Udvalget redegør i det følgende for indholdet af disse:

- KNAPK støtter ændringsforslaget.
- Råstofdepartementet har ikke umiddelbart bemærkninger til ændringsforslaget, men vil gerne inddrages i tilfælde, hvor ændringsforslaget får betydning for havne, der indgår i råstofprojekter.
- Formandens Departement har alene lovtekniske bemærkninger.
- Grønlands Erhverv opfordrer til en ændring af formuleringen af § 32 a, stk. 1. Bestemmelsen er formuleret således, at skatteforvaltningen kan stille særlige krav til ”anlæg og indretning” af havne og lufthavne. Grønlands Erhverv finder, at det af bestemmelsens ordlyd bør fremgå, at skatteforvaltningen kun kan stille krav vedrørende indretningen af de *lokaler* på havne og i lufthavne, som skatteforvaltningen skal bruge til sine kontroller.

Lovudvalget konstaterer, at Naalakkersuisut ikke har imødekommet opfordringen for så vidt angår formuleringen af § 32 a, stk. 1, men at følgende fremgår af lovbemærkningerne:

Kravene vedrører krav til lokaler og indretninger som er nødvendige for kontrollens udførelse, og må ikke omfatte mere end, hvad der kan kræves til opfyldelse af kontrollens formål. Det præciseres i den sammenhæng, at skatteforvaltningen alene kan give påbud om, at de fysiske rammer giver mulighed for, at skatteforvaltningen kan gennemføre en optimal kontrol ved eller i umiddelbar nærhed af det sted, hvor gods eller passagerer landsættes eller tages ombord. Skatteforvaltningen har ikke indflydelse på, hvorledes

aktiviteter eller bygninger på havnen eller i lufthavnen i øvrigt anlægges eller indrettes.

Grønlands Erhverv konstaterer, at udgifterne i forbindelse med efterlevelse af skatteforvaltningens krav til indretning af lokaler i henhold til forslaget påhviler den pågældende havn eller lufthavn. Grønlands Erhverv finder, at udgifterne bør afholdes af det offentlige. Grønlands Erhverv peger i den forbindelse også på, at infrastrukturen er forskellig i de enkelte havne og lufthavne, og at udgifterne ved efterlevelsen af indretningskrav derfor vil kunne variere betydeligt.

Lovudvalget konstaterer, at Naalakkersuisut ikke har imødekommet opfordringen.

- Departementet for Boliger, Byggeri og Infrastruktur udtrykker dyb bekymring over hastefremsættelsen af ændringsforslaget, og konstaterer, at den tid, der er afsat til afgivelse af høringssvar ikke svarer til ændringsforslagets kompleksitet og mulige konsekvenser for centraladministrationen, borgerne og de berørte selskaber.

Departementet peger på, at ændringsforslaget hviler på en forudsætning om, at der indføres fuld brugerbetaling i havne og lufthavne, hvilket departementet ikke finder realistisk. Departementet vurderer derfor, at der er stor sandsynlighed for, at udgifter til indretning af havne og lufthavne i overensstemmelse med skatteforvaltningens krav reelt vil skulle dækkes af landskassen.

Departementet er imidlertid blevet oplyst, at ændringsforslaget har til formål at formalisere en allerede etableret praksis. Departementet opfordrer til, at dette indføres i lovbemærkningerne, hvorved der vil være taget højde for en del af departementets bekymringer i anledning af ændringsforslaget.

Lovudvalget konstaterer, at det i lovbemærkningerne er indføjet, at forslaget formaliserer en allerede etableret praksis, men at det fortsat i lovbemærkningerne er anført, at havne og lufthavne i sidste ende vil lade udgiften dække af brugerne.

3. Supplerende oplysninger

Lovudvalget har ved skrivelse af 26. marts 2015 stillet Naalakkersuisut en række spørgsmål vedrørende lovforslaget. Spørgsmålene har navnlig vedrørt lovforslagets hjemmel til at foretage personeftersyn af passagerer, som rejser til eller fra Grønland, ved hjælp af kropsscanning, som alternativ til kropsvisitering.

Udvalget har den 14. april, på baggrund af Naalakkersuisuts svar samt det ændringsforslag, som Naalakkersuisut i mellemtiden har fremsat, stillet en række supplerende spørgsmål.

Udvalgets spørgsmål og Naalakkersuisuts besvarelse er vedhæftet betænkningen som bilag 1 og 2, samt 3 og 4.

Endelig har udvalget d. 8. maj haft Naalakkersuisoq for Finanser og Råstoffer i samråd. Samrådsspørgsmålene og Naalakkersuisoqs talepapir fra samrådet er vedhæftet betænkningen som bilag 7 og 8.

3.1. Kontrolmæssige aspekter - Kropsscanning

Lovudvalget har spurgt Naalakkersuisut, om den kropsscanner, som påtænkes anskaffet, er af en af de typer, som alene kan afsløre genstande, som er gemt på kroppen, eller om den er af den type, som også kan afsløre genstande, som er skjult i kroppens hulrum, og som derfor mere effektivt kan afsløre forsøg på at indsmugle narkotika.

Naalakkersuisut har svaret, at Naalakkersuisut ønsker at anskaffe en kropsscanner, som kan afsløre genstande skjult i kroppens hulrum.

3.2. Hensynet til beskyttelse af de rejsendes privatliv og blufærdighed - Kropsscanning

Visse typer af kropsscannere (milimeterbølge scannere og backscatter-røntgen scannere) viser et lettere udvisket, ”spøgelses-agtigt” billede af den scannede person, hvor også kroppens intime dele vil kunne ses. Dette vil kunne opleves krænkende.

Der er imidlertid udviklet forskellige former for diskretions-software, som f.eks. kan sløre den scannede persons ansigt, eller intime dele af kroppen, og i Amsterdam har man anvendt en form for software, hvor scanneren kun viser de dele af kroppen, hvorpå en genstand er gemt. Det er endvidere udvalgets forståelse, at hensynet til beskyttelse af de rejsendes privatliv i EU-regi er varetaget ved fastsættelse af en række regler, som blandt andet sikrer, at andre rejsende ikke kan se scanningsbilledet, at den person som analyserer billederne ikke må kunne forbinde billedet med en specifik rejsende, og at billeder fra scanningen ikke må gemmes, kopieres eller udprintes.

Naalakkersuisut har imidlertid oplyst, at den kropsscanner, som påtænkes anskaffet, ikke er af typen milimeterbølge scanner eller backscatter-røntgen scanner.

Lovudvalget har på den baggrund bedt Naalakkersuisut om at bekræfte, at den kropsscanner, som Naalakkersuisut påtænker at anskaffe, ikke viser kroppens overfladedetaljer, herunder kroppens intime dele, på en måde, som kan virke krænkende for den, der scannes, og at overvejelser vedrørende brug af diskretions-software, og udstedelse af retningslinjer til beskyttelse af de rejsendes privatliv derfor ikke er relevante.

Naalakkersuisut har bekræftet, at den scanner som Naalakkersuisut påtænker at anskaffe, ikke viser kroppens overfladedetaljer på en sådan vis, at det efter Naalakkersuisuts opfattelse bør føles krænkende for den, som scannes.

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at anvendelsen af diskretionssoftware, hvor intime områder på kroppen sløres eller lignende, ville mindske kontrollens effektivitet og formål.

Hvad angår retningslinjer til beskyttelse af de rejsendes privatliv, har Naalakkersuisut oplyst, at aflæsning af billeder i henhold til arbejdsbeskrivelsen for kropsscanneren i Københavns lufthavn alene må foretages af kontrolmedarbejdere af samme køn som den rejsende. Naalakkersuisut vil sikre, at tilsvarende retningslinjer beskrives i vejledningsmaterialet ved oplæring af betjeningspersonale i lufthavnen¹.

3.3. Sundhedsmæssige aspekter - Kropsscanning

Lovudvalget har spurgt Naalakkersuisut, om der er grupper, for hvem røntgen-scanning vil udgøre en særlig sundhedsrisiko, og hvilke retningslinjer Naalakkersuisut i givet fald vil udstede med henblik på at beskytte disse.

Naalakkersuisut har til svar oplyst følgende:

Ifølge arbejdsbeskrivelsen for kropsscanneren i Københavns lufthavn må der ikke foretages scanning af gravide og børn under 15 år.

Naalakkersuisut vil sikre, at tilsvarende retningslinjer beskrives i vejledningsmateriale og ved oplæring af betjeningspersonale i lufthavnen, i forbindelse med implementeringen af kropsscanneren.

Lovudvalget har opfølgende spurgt, om røntgen-scanning vil kunne udgøre en særlig sundhedsrisiko for andre end børn og gravide, herunder f.eks. kræftramte, som rejser til og fra behandling.

Naalakkersuisut har svaret, at rejsende som udtages til kontrol, udtrykkeligt vil blive informeret om de risici, der kan være forbundet med scanning en forud for deres stillingtagen til, om de accepterer scanningen. I vejledningsmaterialet, som udarbejdes i overensstemmelse med det vejledningsmateriale som finder anvendelse i Danmark, vil det fremgå, hvis der er specifikke sygdomme, hvor kropsscanning ikke bør anvendes.

Naalakkersuisut bemærker dog, at det er intentionen, at scannerne ikke bør give anledning til sundhedsmæssige risici ved kropsscanningen – hverken for den rejsende eller for det

¹ Dette følger antageligt i forvejen af den gældende lovs § 30, stk. 5, sidste pkt.

personale, der skal betjene apparatet. Aspektet vil således blive indarbejdet i den kravspecifikation, der udarbejdes i forbindelse med udbudsforretningen.

Lovudvalget har endvidere spurgt Naalakkersuisut, om det er Naalakkersuisuts vurdering, at sundhedshensyn, arbejdsmiljøhensyn eller tilsvarende hensyn tilsiger, at brugen af lufthavns-passager-scannere omfattes af et regelsæt, på samme måde som brugen af røntgenanlæg indenfor sundhedsvæsenet.

Naalakkersuisut har svaret, at det er Naalakkersuisuts vurdering, at der bør udarbejdes retningslinjer i forbindelse med brugen af scanneren, i lighed med eksempelvis den arbejdsbeskrivelse, som forefindes for kropsscanneren i Københavns lufthavn.

Lovudvalget forstår umiddelbart Naalakkersuisuts svar således, at Naalakkersuisut vurderer, at en arbejdsbeskrivelse vil være tilstrækkelig til varetagelse af sundhedshensyn og arbejdsmiljøhensyn, og at der således ikke efter Naalakkersuisuts opfattelse er grund til at tilvejebringe et regelsæt, der på samme måde som bekendtgørelse om røntgendiagnostikanlæg til medicinsk brug, fastsætter regler om f.eks. godkendelse af røntgenanlæg, afskærmning af røntgenrum, og årlige eftersyn af røntgenanlæg.

Udvalget tager dette til efterretning. Det er imidlertid udvalgets forståelse, at røntgenscanneren i Københavns Lufthavn (foruden arbejdsbeskrivelsen) er omfattet af en dansk bekendtgørelse om røntgenanlæg – som imidlertid ikke gælder for Grønland og dermed for den røntgenscanner, som indkøbes til brug i lufthavnen i Kangerlussuaq. Udvalget har fundet det væsentligt at sikre, at Naalakkersuisut er opmærksom på denne problemstilling.

Udvalget konstaterer, at Naalakkersuisut efterfølgende har fremsat et forslag til inatsisartutlov om ioniserende stråling og stråle-beskyttelse (EM 2015/17).

3.4. Kontrol af personer, som ikke *må* røntgenscannes eller ikke *ønsker* at lade sig røntgenscanne

Lovudvalget har spurgt Naalakkersuisut, hvordan man vil kontrollere personer, som der er grund til at mistænke, men som i henhold til retningslinjer fastsat af Naalakkersuisut ikke må udsættes for kontrol i form af kropsscanning (herunder f.eks. gravide og børn under 15 år).

Naalakkersuisut har til svar oplyst følgende:

Hvis den rejsende nægter at lade sig kropsscanne, eller i henhold til retningslinjerne ikke bør scannes, vil den rejsende efter sædvanlig procedure blive kropsvisiteret og

ved vedblivende mistanke, overdraget til politiet med henblik på scanning på et hospital eller toiletbesøg.

3.5. Beskyttelsen af børn

Naalakkersuisut har (som nævnt i afsnit 3.3) oplyst, at Naalakkersuisut agter at fastsætte retningslinjer, som skal sikre at børn under 15 år ikke kontrolleres ved hjælp af røntgenscanning.

Lovudvalget har spurgt Naalakkersuisut, hvorvidt sådanne retningslinjer vil kunne indebære en utilsigtet risiko for, at narkotikasmuglere fremover kunne fristes til at anvende børn til indsmugling af de narkotiske stoffer.

Det fremgår af Naalakkersuisuts svar, samt af uddybende oplysninger afgivet under et samråd, at Naalakkersuisut ikke finder, at den påtænkte aldersgrænse vil give anledning til at anvende børn til indsmugling af narkotiske stoffer. Børn vil ved begrundet mistanke blive udtaget til kontrol i samme omfang og på samme måde som hidtil. Risikoen for afsløring vil derfor være uændret.

Også voksne vil kun blive udtaget til kontrol ved konkret mistanke, og kontrollen vil kun blive gennemført ved kropsscanning, såfremt den voksne accepterer dette. Forslaget forventes derfor ikke at øge risikoen for, at børn anvendes til indsmugling af euforiserende stoffer. Skatteforvaltningen oplyser, at der ikke er kendskab til, at børn under 18 år har været involveret i sager om forsøg på indsmugling af euforiserende stoffer.

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at aldersgrænsen ikke, uanset om det ikke måtte være helbredsmæssigt utilrådeligt, bør sættes til et niveau under den kriminelle lavalder. Naalakkersuisoq har i den forbindelse peget på, at børn og unge under 15 år kan have vanskeligt ved fuldt ud at forstå, hvilke konsekvenser det kan have at acceptere kropsscanning.

3.6. Økonomiske aspekter - Kropsscanning

I de almindelige lovbemærkningers afsnit om de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige oplyser Naalakkersuisut, at udgifterne til anskaffelse af en kropsscanner forventes at udgøre ca. 800.000 kr.

I Danmark har told- og skattemyndighederne besluttet at købe en røntgenscanner til lufthavnene i Aarhus, Ålborg og Billund, som kan afsløre, om en person indsmugler narkotika gemt i kroppens hulrum. Prisen for de 3 scannere forventes at være er ca. 5 mio. kr., svarende til godt 1,6 mio. kr. pr. stk.

Lovudvalget har på den baggrund spurgt Naalakkersuisut, hvad der er baggrunden for, at Naalakkersuisut forventer en anskaffelsespris, som udgør knap halvdelen af, hvad told- og skattemyndighederne i Danmark forventer at betale for hver kropsscanner.

Naalakkersuisut har afgivet følgende svar:

Naalakkersuisuts forventning til anskaffelsesprisen på kropsscannere beror sig på de indledende skøn i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse, hvor der har været flere typer scannere under overvejelse. I det efterfølgende og igangværende arbejde, som foregår i samarbejde med SKAT i Danmark, har det i udarbejdelsen af et konkret ud-budsmateriale været relevant at revurdere forventningen.

Lovudvalget forstår svaret således, at den anskaffelsespris, som er oplyst i de almindelige lovbemærkninger afsnit om de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, ikke længere kan anses som realistisk.

Lovudvalget må antage, at Naalakkersuisut, såfremt Lovudvalget ikke havde spurgt til dette forhold, af egen drift ville have oplyst Lovudvalget / Inatsisartut herom, og derved sikret Inatsisartut et opdateret og korrekt beslutningsgrundlag.

3.7. Kontantforsendelser

De gældende regler (§ 30, stk. 4, i landstingsloven om ind- og udførsel af varer) forpligter personer, som rejser til eller fra Grønland, til at oplyse skatteforvaltningen herom, hvis de medbringer kontanter til en værdi af 15.000 euro eller derover. Med lovforslaget indføres en tilsvarende pligt for personer og virksomheder m.v., som sender kontanter til en værdi af 15.000 euro eller derover fra Grønland, eller som modtager sådanne forsendelser fra et land uden for Grønland, til at oplyse Skatteforvaltningen herom.

15.000 euro svarer i dag til et beløb på omkring 110.000 kr. Tilsvarende beløbsgrænser er fastsat i hvidvask-lovgivningen.

Formålet med den gældende § 30, stk. 4, og med den foreslåede § 30, stk. 5, er at hindre overførsel af penge, som stammer fra kriminalitet (f.eks. salg af hash) eller som skal anvendes til kriminalitet (f.eks. køb af hash). Et kontantbeløb til en værdi af mere end 100.000 kr., forekommer at være betydeligt mere, end hvad de fleste ville medbringe på en rejse, og udover banker er der vel heller ikke mange, som kan tænkes at ville sende så store kontantbeløb som fragt.

Lovudvalget har på den baggrund spurgt Naalakkersuisut, hvad der er baggrunden for, at man har sat beløbsgrænsen til 15.000 euro, og om en lavere grænse ikke ville udgøre et bedre værn mod kriminalitet.

Naalakkersuisut har svaret, at beløbsgrænsen på 15.000 euro er fastsat i overensstemmelse med den beløbsgrænse på 15.000 euro som gælder, hvor likvide midler medtages af personer ved indrejse i og udrejse fra Grønland.

Naalakkersuisut kan ikke afvise, at en nedsættelse af beløbsgrænsen vil udgøre et bedre værn mod kriminalitet. Bestemmelsen giver dog mulighed for, at toldmyndigheden kan foretage stikprøvevis kontrol af likvide midler. Ved mistanke om overtrædelse af kriminalloven vil sagen blive overdraget til politiets efterforskning uanset beløbets størrelse.

4. Lovudvalgets bemærkninger

Lovforslaget må forventes at styrke kontrollen med afgiftsunddragelser og indsatsen mod indsmugling af hash, hvilket Lovudvalget finder positivt.

Hvad angår Naalakkersuisuts ændringsforslag, har udvalget noteret sig, at der er tale om formalisering af en eksisterende praksis, som Naalakkersuisut har fundet nødvendig i lyset af den øgede liberalisering af havnedriften, herunder planerne om at opføre et nyt havneanlæg i Nuuk i selskabsregi. Udvalget har endvidere noteret sig, at Naalakkersuisut vurderer, at de udgifter, som havnene (og lufthavnene) påføres ved at skulle stille et lokale til rådighed for kontrolmæssige formål vil være begrænsede.

Lovudvalget kan på den baggrund tilslutte sig lovforslaget med den af Naalakkersuisut foreslåede ændring.

Dog har udvalget noteret sig den bekymring, som flere høringsparter har udtrykt vedr. rækkevidden af ændringsforslaget. Udvalget finder på den baggrund, at det med fordel kunne præciseres i lovtæksten (§ 32 a, stk. 2), at Skatteforvaltningen selv afholder udgifter til udstyr, som alene anvendes af skatteforvaltningen som led i skatteforvaltningens kontrol. Udvalget fremsætter til 3. behandlingen ændringsforslag i overensstemmelse hermed.

Udvalget har endvidere fundet, at en beløbsgrænse på 15.000 euro for forsendelse af kontanter til eller fra Grønland er unødigt høj. Udvalget fremsætter til 3. behandlingen ændringsforslag, således at beløbsgrænsen sættes til 50.000 kr. Det samme gælder den eksisterende beløbsgrænse for ind- og udførsel af kontanter i forbindelse med rejse til eller fra Grønland.

Endelig har udvalget noteret sig, at lovforslagets ikrafttrædelsesdato er fastsat ud fra en forventning om, at lovforslaget ville blive vedtaget under FM 2015. Der er derfor behov for ændre lovforslagets ikrafttrædelsesdato. Lovudvalget fremsætter til 3. behandlingen ændringsforslag med den virkning, at loven først træder i kraft 1. januar 2016.

5. Lovudvalgets indstilling

Et enigt udvalg indstiller ændringsforslaget til vedtagelse, men fremsætter ændringsforslag til 3. behandlingen.

Med disse bemærkninger overgiver Lovudvalget forslaget til 2. behandling.

Anders Olsen
Formand
Siumut

Iddimangiiu Bianco
Inuit Ataqatigiit

LauraT̂aun̂jik
Siumut

Muté Bourup Egede
Inuit Ataqatigiit

Michael Rosing
Demokraterne